

RETOR (3) *sb m*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w retoryka oraz -or).

sg N retor (1). \diamond *I* retor(e)m (1). \diamond *pl G* retor(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Mówca pięknie przemawiający, orator, krasomówca [rhetor, rethor – nauczyciel krasomówienia Murm 178, BartBydg; – wymowca, który uczy wymowności, orator Mącz 355b; – nauczyciel wymowności Calep; krasomowca, orator; krasomowski mistrz; wymowca – rhetor Cn] (3) : [św. Chryzostom] Będąc w królestwie bázro sławnym profesorem: w Athenách miał wielce sławie swej zawilnego [...] tegoż rzemieślá mistrzá [...]. Y Był tak ten zacny Rhetor/ wielkim przykładem y powodem innym do wiary. SkarŻyw 86.

W połączeniu szeregowym (1): Co iedno iest vczonych v Grekow y Lácinnikow Philozofow/ Rhetorow/ Hiŧorykow/ wŧyŧcy ten rząd pod iednym [tj. monarchię] chwałá SkarKazSej 690b.

Szereg: »retor albo krasomowca« (1): [św. Jan Chryzostom] Dány ná náukę/ wielkim Rhetorem álbo królomowcą zoŧtał: tak iŧz potym słulźnie Złotouŧtym názwany był SkarŻyw 86.

Cf [RETORYK]

LWil